

[Socialministeren.]

til at formode, at der var Enighed i Udvalget eller i hvert Fald overvejende Stemning for Gennemførelsen af.

Bækgaard: Jeg ved ikke, hvorvidt det er rigtigt at komme dybere ind paa Udvalgsforhandlingerne, men den højtærede Minister stiller jo direkte Spørgsmaal til mig. Først bemærker Ministeren, at han ikke har været tilkaldt til Udvalgsmøde. Nej, det er vistnok Coutume, at først naar man har behandlet Spørgsmaalene saa vidt, at Forhandlingen kommer til at dreje sig om Punkter, hvorom man søger Klarhed, eller man ønsker at erfare Ministerens Stilling til eventuelt nye Tanker, som er kommet frem i Udvalget, tilkalder man Ministeren. Men, som jeg sagde før, saa vidt var vi netop ikke kommet ved Behandlingen, selv om vi har haft flere Møder, at vi kunde koncentrere os om bestemte Spørgsmaal.

Den højtærede Minister spørger dernæst, om det ikke er rigtigt, hvad der er meddelt — var det ikke omtrent saadan, at der i Udvalget var Stemning for at skille Spørgsmaalet om Brændsel ud og behandle det særskilt? En saadan Fremstilling kan jeg ikke anerkende som rigtig, maa jeg sige, uden nærmere at gaa ind paa Udvalgsdrøftelserne. Vi drøftede Spørgsmaalet som en Helhed, og Spørgsmaalet om Brændselshjælp ligger heller ikke saa enkelt, at det ikke vedrører andre Paragraffer end netop dem, der er taget ud. Som jeg gjorde gældende ved første Behandling, ønsker jeg hellere Spørgsmaalet om Brændselsydelse løst paa den Maade, at man eventuelt forhøjer det Beløb, der er stillet til Kommunens frie Raadighed. Udvalget er heller ikke kommet saa vidt i sin Behandling af Sagen, at man har faaet Vished for, at der virkelig er Trang til Stede, at de Midler, der staaar til Kommunernes Raadighed, er opbrugt. Derfor kan det ikke være rigtigt, dersom det er fremstillet saaledes for Ministeren, at man ønskede Spørgsmaalet skilt ud og saa vilde fortsætte Behandlingen af de andre Spørgsmaal efter Jul.

Endelig spurgte Ministeren, om det var Meningen at slutte Udvalgsbehandlingen af det foreliggende Spørgsmaal i Løbet af Dagen i Dag. Jeg er ikke Herre over det. Det beror paa Udvalgets Medlemmer, hvordan der kan arbejdes. Men efter den Stemning i Udvalget, som jeg kender, er det min Opfattelse, at man ønsker Spørgsmaalene løst samlet. Man ønsker ikke at løse et enkelt Spørgsmaal nu og saa holde det øvrige svævende.

Socialministeren (Steincke): Maa jeg saa ikke tillade mig at spørge den ærede Formand for Udvalget, om der overhovedet fra Udvalget er sket nogen Henvendelse til mig, og hvad denne Henvendelse da skulde gaa ud paa?

Bækgaard: Der er Medlemmer indenfor Udvalget, som har ønsket dette Spørgsmaal udskilt til særskilt Løsning, men det vandt ikke Tilslutning i Udvalget. Det maa saa bero paa de enkelte Medlemmer selv, hvilken Motivering, de har til at spørge Ministeren, om dette Spørgsmaal ikke kunde skilles ud til særskilt Løsning.

Carl Jensen: Det synes jo, som om der begynder at blive Uenighed om, hvorledes det er gaaet til, og det bliver jeg saa nødsaget til at oplyse efter de Udtalelser, der nu er faldet fra den ærede Formand for Udvalget. Det gik nemlig saadan til, at da man ønskede Brændsels-spørgsmaalet løst til Fordel for de gamle, blev der sagt: det kan I faa, men paa Betingelse af, at det øvrige Forslag bortfalder, hvortil vi selvfølgelig svarede: det kan vi ikke gaa ind paa, før vi har talt med Ministeren. Efter Samtalen med Ministeren kom vi tilbage og meddelte: det kan Ministeren ikke gaa ind paa, og vi fortsatte saa Forhandlingerne om dette Spørgsmaal og sluttede i Gaar Eftermiddags med, at der ikke var noget at opnaa, absolut intet. I kan faa Brændsel, blev der sagt baade fra Venstres og konservativ Side, naar I lader det øvrige Forslag bortfalde, men det kunde vi saavel som Ministeren selvfølgelig ikke gaa ind paa. Jeg oplyste Ministeren om, hvad der var sket, og derefter trak Ministeren Paragrafferne om Brændselshjælp til Aldersrentenyderne ud af det i Udvalget liggende Lovforslag og fremsatte nærværende Lovforslag. Saaledes er Sammenhængen.

Maa jeg saa sige til den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Tvede), at med Hensyn til Udbetalingen behøver det ærede Medlem ikke at ængstes. Hvis Lovforslaget vedtages i Dag, er jeg slet ikke i Tvivl om, at Brændselet vil blive kørt ud til de gamle inden Jul, i hvert Fald en Del af Brændselet, og det er det, der skulde opnaas ved dette Lovforslag.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti sagde, at Lovforslaget fordrer en rolig og saglig Behandling og Overvejelse. Herregud, nu har man i Rigsdagen 6—7—8 Gange siden 1923 drøftet ganske det samme Spørgsmaal om Brændsel til de gamle, saa der behøves vist ikke mange